TRANSKRYPCJA NAGRAŃ

Zadanie 1.

Текст 1.
На городі все мало свій смак: солодкі помідори, що тепліли на сонці, хрумка морква, вимита просто в бочці, соковиті яблука, зірвані прямо з дерева. Тоді ще не було моди на «еко», все було натуральним за замовчуванням, вирощувалося без хімії, просто – з любов'ю. Доки ми малі безтурботно гралися надворі, бабуся пекла хліб у печі, доїла корову. Я обожнював мед, що витікав із вощини прямо на хлібну скибку. Такі миті назавжди залишаться в пам'яті.

Na podstawie: www.mrpl.city

Текст 2.
Любі школярі, канікули вже близько – омріяний час, коли енергію нікуди подіти. Уже щось планували? Якщо ні – маємо для вас класну ідею! Стартуємо в червні. Зустрічаємося біля озера Лісове та вирушаємо на екозавдання: прибиратимемо берег озера та саджатимемо дерева, аби допомогти природі оговтатися від наслідків людської недбалості. Інструменти? Є! Смачнючий обід на свіжому повітрі? Буде! А додатково – приємний сюрприз кожному, хто долучиться. Що потрібно від вас? Прийти з усмішкою!

Na podstawie: www.epl.org.ua

Текст 3.
Нещодавно ми з друзями брали участь в екологічній акції: встановлювали в заповіднику годівниці для птахів. Коли Петро наповнював одну з них кормом, він ледь не впав від несподіванки – перед ним промайнула невеличка біла тінь! Розгледівшись, ми побачили кілька пухнастих білих хвостиків, що енергійно стрибали з гілки на гілку. Ми були готові повірити в існування привидів. Раптом тваринки застигли. Тоді нам вдалося сфотографувати їх і дізнатися в інтернеті, що це рідкісна білка-альбінос із дитинчатами.

Tekst własny

Текст 4.
У певний час людство почало шукати різні шляхи збереження довкілля: заощаджувати енергію, використовувати біопакування для продуктів. Відомі фірми долучаються до подібних акцій, проте не завжди вдало. Приклад? Одна з великих мереж супермаркетів вирішила повністю перейти на екоупаковку. Із дитячим ентузіазмом директор наказав миттєво замінити всі пластикові контейнери на паперові аналоги. Але чи хтось подбав про утилізацію старих запасів пластику? Ні! Десятки тонн залишків просто вивезли на сміттєзвалище. Хотіли як краще, а вийшло як завжди.

Na podstawie: www.platfor.ma

Текст 5.
Я ніколи не замислювався, чи мають мої звички наслідки для довкілля, ніколи не вважав за потрібне приєднуватися до акцій. Але доросле життя вимагає відповідальності. Якось я задумався, як використовую ресурси, і почав з простого: став вимикати світло, коли воно не потрібне, купив кухонні пристрої, що не потребують живлення. Потім утеплив дім, щоб зекономити на опаленні. За допомогою цих змін я не тільки навчився заощаджувати, але й зменшив свій екологічний слід.

Tekst własny

Zadanie 2.

Текст 1.
Дубайський шоколад популярний у всьому світі завдяки своїй унікальній рецептурі та поєднанню незвичних інгредієнтів. І я вирішила приготувати його вдома. Рецепт, який мені здався ідеальним, я отримала від подруги телефоном. Продукти замовила в інтернет-магазині. І коли повний набір для приготування лежав переді мною, я взялася до справи: вправно розтопила шоколад, обсмажила соломку з тіста і далі робила все за рецептом. Але вийшов у мене не дубайський шоколад, а якийсь новий, невідомий світу десерт. Я нічого не могла зрозуміти. Коли прийшла подруга, ми порівняли наші рецепти і з'ясували, що внаслідок поганого телефонного зв'язку я пропустила майже цілий рядок.

Na podstawie: www.radioclub.ua

Текст 2.
Відпустка – час для незабутніх вражень. Комусь до душі готелі із якісним сервісом, вишуканою кухнею і розвагами. А для мене, досвідченого мандрівника, ніщо не зрівняється з дикою лісовою природою. Іноді навіть можна побачити рідкісних тварин, але слід зберігати дистанцію, бо вони, налякавшись, можуть на вас напасти. Навіть під час дощу чи туману ліс дивовижний. Просто треба бути обережнішим, щоб не впасти, бо стежки можуть ставати слизькими. Також можу сказати, що подорожувати в компанії завжди краще, ніж на самоті – це значно зменшує ризик загубитися на місцевості. Сподіваюся, туристи-початківці дослухаються до мене.

Tekst własny

Текст 3.
Для мене завжди була цінною можливість ділитися своїми думками, радощами чи переживаннями з кимось. Я була щаслива, що можу розповідати про все своєму другові, з яким ми товаришували ще з першого класу. Я вважала, що наша довіра взаємна. Але з'ясувалося, що всі мої секрети він розповідав однокласникам. Тепер мені зрозуміло, звідки ці загадкові посмішки на їхніх обличчях! Моє серце сповнене розчарування й болю. Мені так шкода, що це сталося! Деякі люди люблять усамітнюватися, але я не уявляю життя без рідної душі.

Na podstawie: www.alexus.com.ua

Текст 4.

– Ярино, я чув, що ти брала участь в акції «Пробіг під каштанами».
– Так, Андрію, і приєднатися цьогоріч було дуже зручно. Традиційно цей захід проходив на центральній вулиці Києва, на Хрещатику. А тепер учасники, зареєструвавшись і сплативши благодійний внесок, отримали номерки з емблемою акції, роздрукували їх, закріпили на одязі й мали пробігти п'ять кілометрів у будь-якому місці. Я обрала алею сакур – це наче оаза серед міста – зелена паркова зона, що тішить око різнобарв'ям квітів і дерев. Вийти на пробіжку тут незрівнянно краще, ніж у спортивному комплексі.
– Я теж люблю такі акції. Внесок за участь невеликий, а користь неоціненна. Минулого року разом із іншими учасниками пробігу ми збирали кошти на відновлення архітектурних пам'яток столиці: старих будинків і вулиць.
– Так, я чула про це. А цього року маємо можливість допомогти облаштувати дитячу лікарню. Маленькі пацієнти – це майбутнє нашої країни. Дуже тішить, що багато людей взяли участь.
– Так, я бачив багато бігунів із емблемою акції по всьому місті.
– Це було неймовірно – усмішки, підтримка, незнайомі люди підбадьорювали одне одного. Навіть за кордоном долучились! Це так надихає. Люди бігли попри дощ, вітер, хто де міг. На сайті акції вже повно світлин учасників – і кожна з них випромінює тепло й віру. Справжнє єднання!

Na podstawie: www.probig.in.ua

Zadanie 3.

Сьогодні ми поговоримо з Ольгою – майстринею традиційної української вишивки.
– Пані Ольго, Ваші роботи вражають. Розкажіть, будь ласка, як Ви прийшли до вишивки? Можливо, це сімейна традиція?
– Та ні – мама й бабуся не цікавилися цим. Якось доньці в школі на уроці трудового навчання задали вишити хустинку. Вона попросила мене про допомогу, а я про це зовсім нічого не знала. Тоді ми разом, за її підручником, засвоїли найпростіші шви. Доня швидко збайдужіла, а я зупинитися вже не могла. Я придбала рушничок зі схемою узору й вишила його всього за два тижні. А коли в музеї Гончара я побачила старовинні вишиті сукні, спідниці, плахти, то почала вивчати складніші шви.
– Як Вам це вдалося? Невже у наш час існують підручники з традиційної української вишивки?
– На жаль, літератури з цієї теми я не знайшла. А відео з інтернету були не дуже зрозумілі. Тож я повернулася до музею, щоб краще роздивитися візерунки на одязі, і натрапила на оголошення про курси вишивки. Моїм радощам не було меж, середовище однодумців сприяло бажанню розвиватися далі. Ми гуртом опановували елементи, характерні для окремих областей нашої країни.
– Ви настільки глибоко занурилися в тему. А чи Ви самі носите вишитий одяг?
– Так, я люблю вдягати вишиванки, які виготовила сама. Але якщо в подорожах натрапляю на щось автентичне, то передаю до відповідних закладів. Нині стародавня робоча сорочка на кожен день – це неповторна цінність, залишилися лічені одиниці. Переважно до нашого часу збереглися весільні. Саме їх ми найчастіше бачимо в музеях.
– Як цікаво! Нам відомо, що зараз Ви працюєте в музеї, проводите майстер-класи й виставки. Ви взагалі відпочиваєте?
– Дійсно, часу, бува, не вистачає. Тим більш, що нещодавно я приєдналася до організації тематичних турів з вишивання. Учасники таких турів мають можливість

побачити унікальні орнаменти, дізнатися історію кожного з них. Обожнюю такі мандрівки, єдиний мінус – сумую за близькими. Тому відпустка для мене – особливо цінний час, який ми з родиною проводимо разом, за риболовлею. Навіть донька залишає свої комп'ютерні ігри заради такого дозвілля.

Na podstawie: www.ukrinform.ua